

Žižkovský zpravodaj

Leden
Únor
Březen
1/2021

Zdarma

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané, čas plyne neuvěřitelnou rychlostí. Před nedávnem jsme v „omezení“ přivítali nový rok 2021. Ani jsme se nenadáli a už je tu jaro. Omezení sice platí stále, snad ale jarní sluníčko vnese do našeho života trochu radosti. Popravdě řečeno, mám někdy dost problém zorientovat se ve vládních nařízeních, které se mění z hodiny na hodinu. Nicméně, situace dobrá není a všichni očekáváme významný obrat, který by dokázal to celosvětové šílenství zastavit. Nalezení léku ponechejme odborníkům a my se snažme pomoci tím, že budeme respektovat jejich doporučení. Vím, že je to již dlouhá doba, ale situace opravdu ještě není pod kontrolou. Já slibuji, že je to můj poslední příspěvek ke koronakrizi. Budu se nadále snažit informovat jen o jiných záležitostech a tuto světovou „bombu“ nechám na médiích, která nás zásobují, dle mého názoru, dokonale i možná dokonaleji. Snad jenom poslední informaci, za moji osobu bych se přimlouval, aby se

znovu otevřely školy a školky. Určitě by se pomohlo rodičům, ale největším přínosem by to bylo samozřejmě pro děti a jejich vzdělávání.

V těchto dnech byla zahájena plánovaná oprava místní komunikace U Sklepů. Chtěl bych tímto všem poděkovat za trpělivost v omezení provozu. Termín byl stanovený právě na jaro, abychom neomezovali vinaře v době vinobraní. Zároveň se připravujeme na zbourání starého obecního úřadu. Na jeho místě vyroste nová kuchyně pro školu a školku včetně jídelny pro žáky základní školy. Stavební povolení je již vydáno, můžeme se do toho pustit. Plánů a úkolů je na letošní rok naplánováno dostatek. Sice nás z počátku trošičku omezovalo rozpočtové provizorium obce, ovšem dne 5. 2. 2021 Zastupitelstvo obce schválilo rozpočet na rok 2021. Nebylo to tentokrát jednoduché, neboť jsme nevěděli, jaké bude mít obec příjmy ve vztahu k výběru daní. Snad se povedlo nastavit rozpočet správně a my nebudeme muset nijak vý-

razně měnit naplánované investice.

Milí spoluobčané, přeji vám krásné jarní dny, snad se brzo budeme moci znovu projít i dál, než na hranice okresu. Přeji vám všem pevné zdraví a taky hodně štěstí.

*Mgr. Josef Osička,
starosta obce*

MAS Jižní Slovácko v době COVIDOVÉ

Ani opatření spojená s probíhající epidemií nezabránila naší Místní akční skupině Jižní Slovácko (MAS)

pokračovat v nastaveném harmonogramu výzev, administraci přijatých žádostí a dohledu nad realizací pro-

jektů, na něž žadatelé získali úspěšně přes MAS dotaci. Drtivá většina administrativních úkonů spojených

s dotačními výzvami je totiž našťastí řešena elektronickou formou. I s realizací projektů si žadatelé v této složité době poradili bez větších problémů. Podařilo se dokonce uskutečnit i takové projekty, jakými jsou příměstské tábory pro děti. Jejich realizace o letních prázdninách byla možná jen díky tehdejšímu rozvolnění opatření.

V roce 2020 se naší MAS podařilo vyhlásit také několik výzev a rozdělit tak další finance do území Hodonínska a Podluží. Podporu získaly například projekty chodníků nebo hasičské zbrojnice. Čtvrtou výzvu vyhlásila MAS také v Programu rozvoje venkova. Na dotační prostředky se tak již těší vybraní zemědělci i nezemědělcí podnikatelé, kteří za ně pořídí nové mulčovače, kypřiče, drobnou techniku či nerezové nádoby pro své vinařské či ze-

mědělské provozy. Podpořena budou také tesařská či truhlářská řemesla, nebo projekty na zvýšení ubytovacích kapacit v regionu. V opatření na podporu služeb a obnovy vesnic uspěly také projekty obcí. Finanční prostředky budou využity například na vybudování lanovky pro děti, na rekonstrukci školní jídelny, knihovny nebo na projekty podporující spolkovou činnost v obcích.

V listopadu bylo ukončeno hodnocení projektů podaných do grantového programu „Malý Leader 2020“, který naše MAS v území vyhlásila. Prostředky této historicky první vlastní dotační výzvy, spolufinancované ze strany Jihomoravského kraje, jsme zaměřili na podporu materiálního vybavení dětských folklorních souborů v území Podluží a Hodonínska. Vybavení dětských souborů se tak díky dotačním prostředkům rozšířilo o nové kroje či krojové součásti, potřebnou audio-techniku nebo o rekvizity nutné pro zkoušky a vystoupení.

Činnost MAS však není jen o dotacích. Každoročně organizujeme nebo se aktivně účastníme různých společenských akcí. Ty se ale nemohly v roce 2020 z větší části uskutečnit. Jednu akci pro širokou veřejnost se ale nakonec zorganizovat podařilo, a to módní přehlídku oděvů inspirovaných folklorními motivy. Své modely představili mladí lidé ze společnosti FolklorStyl. Přehlídka se uskutečnila v září na Masarykově náměstí v Hodoníně, a to ještě před vyhlášením další série nouzových opatření.

S nadějí vyhlížíme nadcházející jaro a věříme, že se situace zlepší tak, abychom se již naplno mohli věnovat celému spektru našich činností, stejně jako v minulých letech. Jakmile to tedy bude možné, zveme vás na návštěvu Regionálního centra v Hodoníně, kde vás rádi přivítáme jak v našem „íčku“, tak při různých akcích, seminářích a pracovních schůzkách k přípravě nového dotačního období, které v letošním roce začíná.

Za kolektiv

MAS Blanka Přidalová

Místní akční skupina Jižní Slovácko, z.s. (MAS)

Kanceláře MAS: Masarykovo náměstí 115/27, 695 01 Hodonín

info@jiznislovacko.cz

www.jiznislovacko.cz

Facebook @jiznislovacko

Módní přehlídka, foto Jan Prokeš

ALOIS I. z LICHTENŠTEJNA A USTAVENÍ ŽIŽKOVA JAKO SAMOSTATNÉ OBCE

V minulém čísle Žižkovského zpravodaje jsme si přiblížili životní pouť knížete Josefa Václava z Lichtenštejna a jeho manželky Anny Marie, za jejichž panování byla naše obec založena. Zmínili jsme rovněž, že spolu měli pět dětí, z nichž se ale žádné nedožilo dospělosti. Po smrti Josefa Václava v roce 1772 se proto novým lichtenštejnským knížetem (a také majitelem břevlanského panství včetně dominikální osady Žižkov) stává jeho synovec, František Josef I. z Lichtenštejna (1726-1781).

Josef Václav se Františka Josefa ujal coby chráněnce po smrti svých synů a určil jej za svého dědice. František Josef jej doprovázel při vojenských taženích v severní Itálii a bojoval po jeho boku i v bitvě u Piacenzy, kde rakouská vojska pod vrchním velením Josefa Václava slavně zvítězila nad Španěly a Francouzi.

V roce 1763 byl František Josef jako zástupce císaře vyslán do Španělska, aby přivezl nevěstě arcivévodě Leopolda, španělské infantce Marii Luise, jeho obraz. V roce 1767 se stal členem tajné rady a v roce 1771 obdržel Řád zlatého rouna. Jeho poslední veřejnou politickou funkcí u habsburského dvora byl od roku 1778 úřad prezidenta dolnorakouského panského stavu.

František Josef ovšem o významné funkce u dvora příliš nestál. Po té, co se ujal vlády, stáhl se do soukromí svých panství, kde vedl poklidný život v kruhu své rodiny a urozených přátel. Rodové panství se mu přitom podařilo značně rozšířit, když mu v roce 1772 jeho příbuzná, vévodkyně Marie Terezie Savojská, dcera knížete Jana Adama I. z Lichtenštejna, odkázala četná panství v českých zemích.

Kníže František Josef I. zemřel 18. srpna 1781 ve francouzských Metách. Jeho ostatky byly uloženy v rodové hrobce Lichtenštejnů v moravském Vranově.

František I. Josef

Alois I. Josef

V roce 1750 se ve Valticích oženil s hraběnkou Marií Leopoldinou ze Šternberka (1733-1809). Z manželství vzešlo osm dětí mj. také jeho nejstarší syn a následník Alois I. Josef z Lichtenštejna (1759- 1805), který byl panujícím lichtenštejnským knížetem od roku 1781 až do své smrti.

Také Alois I. Josef věren rodové tradici krátce působil v císařské armádě jako nadporučík u Lacyho pluku, v roce 1786 ale odešel kvůli chatrnému zdraví. V mládí hodně cestoval a navštívil i Anglii, která v té době byla vzorem, pokud jde o architekturu, průmysl, dopravu nebo politický systém.

Jeho vzdělání a cesty po Evropě mu poskytly základy pro modernizaci knížecího hospodářství. Dovezl nová plemena dobytka, zavedl nové pěstitelské postupy a nechal si přivezt nové druhy plodin, zčásti z hospodářských důvodů, zčásti pro okrasu svých zahrad. Ze Španělska se mu na Moravu podařilo dovézt stádo ovcí plemene merino, i když byl jejich vývoz zakázán. Na svých panstvích zahájil rozsáhlé hospodářské reformy a založil tzv. inspektoráty, které jednotlivá panství řídily.

Velmi se zajímal o literaturu a lichtenštejnské knihovny obohatil nákupy mnoha knih, dokonce i celých knihoven. Byl to on, kdo poprvé zpřístupnil pro veřejnost rozsáhlou sbírku obrazů ve vídeňském Majorátním paláci. Za jeho panování existoval stálý orchestr a na sezónu si najímal i divadelní společnost.

V roce 1790 zaměstnal kníže Alois I. geniálního architekta a vynálezce Josefa Hardtmutha, který pro něj představil Majorátní palác na Herrengasse ve Vídni. Lednický zámecký park doplnil o řadu malebných staveb, např. minaret. Příčinou vzniku této originální romantické stavby byl údajně nesouhlas radních v Lednici s plánem knížete zbořit budovu radnice a postavit na jejím místě nový kostel. Původní zámecký kostel již totiž přestal dostačovat počtu farníků. Kníže pak prý chtěl ze vzdoru vybudovat v zámeckém parku mešitu, ale nakonec postavil jen minaret. Ten sloužil nejen jako rozhledna, ale i jako výstavní prostory pro cenné orientální sbírky.

Dne 16. listopadu 1783 se kníže Alois oženil s Karolínou Engelbertou Felicitas hraběnkou von Manderscheid-Blankenheim (1768-1831), jejich manželství bylo ale bezdětné. Kněžna přežila svého manžela o 26 let a již se znovu neprovdala.

Nás ale bude zajímat kníže Alois I. hlavně ve vztahu k Žižkovu. V roce

1792, s nímž spojujeme ustavení Žižkova jako samostatné obce, totiž došlo k zakoupením polí a luk žižkovskými osadníky do osobního užívání. Do té doby byl celý Žižkov dominikální osadou, potažmo tedy přímo majetkem knížete. Přípravy na zakoupení trvaly v Žižkově od 1790 do roku 1792, vlastní právní akt je datován k 1. lednu 1793. S každým žižkovským osadníkem byla sepsána samostatná kupní smlouva na předtištěných listinných formulářích.

V záhlavích souběžně česky i německy psaného textu smlouvy jsou uvedeny smluvní strany, vlastní smlouva měla 12 bodů. Zde je jejich zkrácený obsah:

1. Vrchnost prodává danému osadníkovi 30 měric polí do osobního užívání.
2. Tato pole jsou osvobozena od desátku za dodržení následujících podmínek:
3. Počínaje rokem 1793 musí osadník zaplatit ročně čtyři zlaté gruntovního nájmu do knížecí pokladny.
4. V rámci roboty musí ve prospěch knížete obdělávat dalších 30 mě-

řic polí patřících k novému prechovskému dvoru.

5. Rovněž tak musí vykonávat veškeré práce na přilehlém jetelovém poli a 12 měricích knížecích zahrad.

6. Je povinen sklízet seno z panské louky přidělené k novému dvoru.

7. Poplatek za odkup polí činí 7 zlatých za měrici, původně smlouvený pětiletý termín splátek se prodlužuje na deset let a činí tak 21 zlatých ročně.

8. Kromě výše zmíněných povinností se ukládá žižkovským osadníkům povinnost ročně odsloužit zadarmo 12 dní s potahem v knížecích službách. Knížecí kancelář jim v případě delších cest uhradí náklady za pronájem stáje a oves.

9. Žižkovským osadníkům se nařizuje v zimě prolamovat na žižkovském knížecím rybníku led, aby nedošlo k úhynu ryb.

10. Pod přísnou sankcí se osadníkům ukládá, aby se nepokoušeli nabytí půdu prodat jinak než s posvěcením knížecí kanceláře a aby se nesnažili jejím podhodnocením snížit laudemiální poplatek, tj. daň odváděnou vrchnosti za převod poddanské půdy. Takový podvod by byl potres-

tán odnětím přidělené půdy.

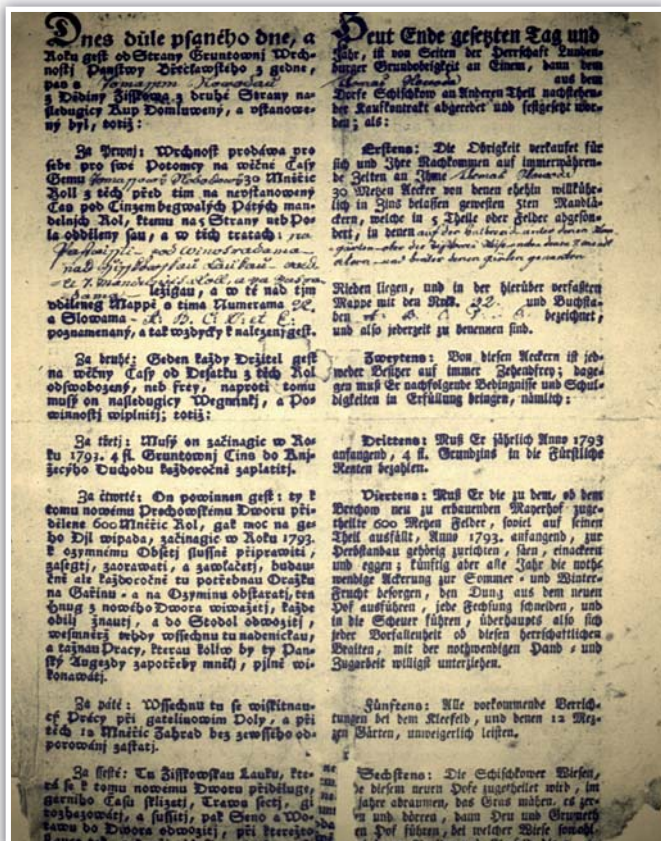
11. Ztráta zakoupených polí osadníky čekala i při neuhrazení splátek ve stanovených termínech.

12. Na závěr se ustanovuje výše pozemkové daně. Ta činila čtyři krejcare z měrice, poplatek vybírala knížecí kancelář a následně tuto daň odváděla státu. Pokud by stavové rozhodli, poddaný byl povinen platit i více a také plnit všechny dodávky, přípravek a případné další povinnosti vůči císaři, a to vše sám, bez jakéhokoli příspěvku vrchnosti.

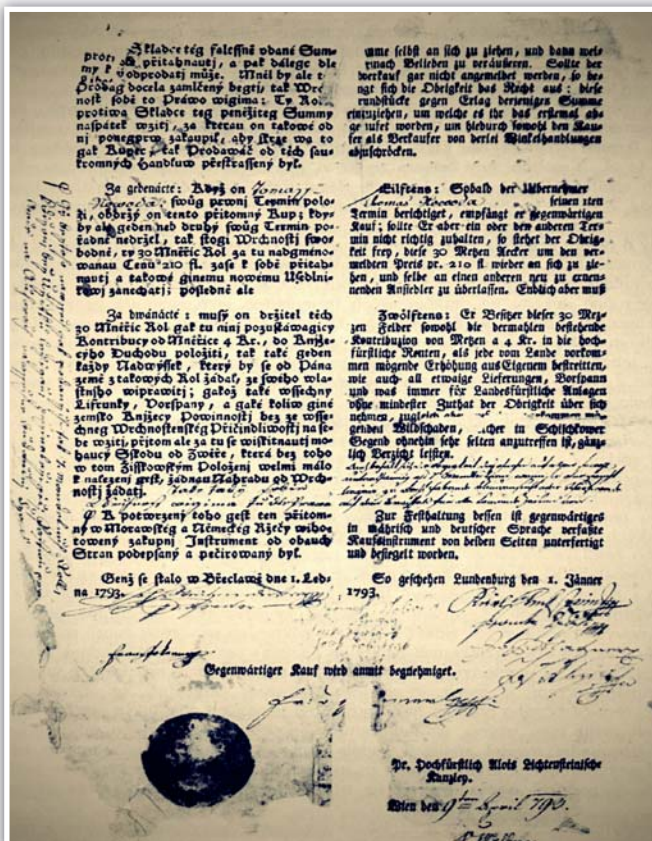
Dále se osadník musel vzdát jakéhokoliv odškodnění za případné škody způsobené zvěří (veškerá zvěř samozřejmě patřila knížeti), které ale prý byly v okolí Žižkova zcela výjimečné. Vrchnost si ještě navíc vyhradila právo pastvy na sklizených nebo úhorem ležících polích. (Tato podmínka chyběla na původně předtištěných formulářích a byla do smlouvy dopsána ručně.)

Smlouvy schválila lichtenštejnská dvorní kancelář ve Vídni a za knížete Aloise I. Josefa ji dne 9. dubna 1793 podepsali knížecí úředníci Haymerle a Walberg.

Mgr. Jaroslav Čech

Smlouva o zakoupení polí (1793)

Smlouva o zakoupení polí (1793)

„Z TVORBY NAŠICH SPOLUOBČANŮ

Moravský Žižkov

Moravský Žižkov moc hezká dědinka,
kolem dokola jen samá rovinka.
Vlevo Bílovice a vpravo Prušánky,
my tu ale máme nejhezčí frajárky.
Vinohrady máme a pár sklepů
a taky nový obecní úřad je tu.
Žijem si tu hezky, agrární čtvrť máme,
kde si často s chutí hezky zazpíváme.

Karel Příborský

JAKÝ PÁN, TAKOVÝ PES?

Máte psa? Podle vědeckých studií mají psi blahodárný vliv na psychiku člověka. Avšak takový čtyřnohý mazlíček nejenže dělá společnost a radost svému páníčkovi, tenhle chlupatý miláček také vykonává svou potřebu. A způsob, jakým se část pejskařů chová a zbavuje odpovědnosti za exkrementy venčených zvířat, dokáže nejednoho člověka vyvést z psychické pohody a vytváří nepříjemnou atmosféru mezi námi. Problém však není v samotných psech. Nejde se zlobit na čtyřnohé mazlíčky, ale na jejich doprovod, který by měl po svém pejsku jeho výkal odklidit. Vím, že většina pejskařů exkrementy po svých psech odklízí a nepořádných majitelů, kteří si myslí, že ulice jsou psi toalety, je malá část, ale

špatnou „reklamu“ dělají nám všem. Ulice jsou totiž vizitkou naší obce, nás všech. Někteří majitelé mají názor, že když zaplatili poplatek ze psa, nemusí exkrementy odklízet, jiný se vymlouvá, že výkal není dostatečně tuhý a nejde nabrat. Majitelé menších psů si zase myslí, že „takový malý bobek se přece ztratí“. Ne, neztratí a nikdo z nás si nechce na botě, kolečku od kočárku či tříkolky přinést domů tenhle psí pozdrav.

Ovšem nejde jen o estetické hledisko. V psím výkalu je také spousta bakterií, parazitů a virů, proto bychom je neměli nechávat ani v trávě či ve volné přírodě a odklízet musíme ať už vlastními čivavami nebo bernardýny. Tak prosím Vás, nebojte se po své chlupaté

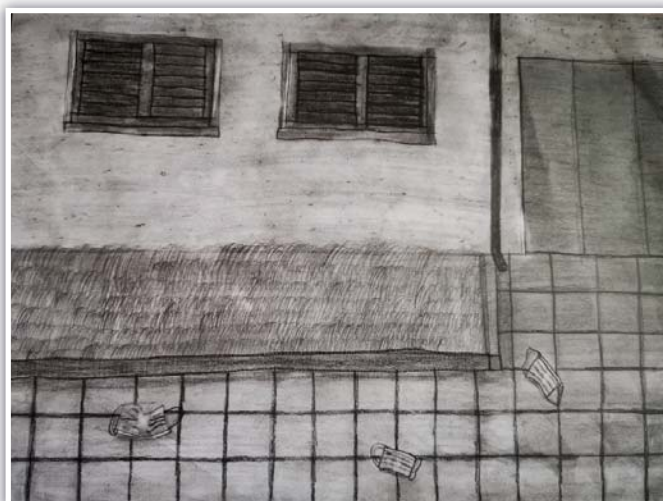
radosti zvednout bobek.

K čisté ulici bych se ráda vrátila i v jiném směru. Přestože máme po obci rozmístěné odpadkové koše, najdeme na chodníku i v zahrádkách spoustu drobných papírků, obalů od bonbonů, od cigaret či sáčků od brambůrek, a jako bychom chtěli jít v duchu situace dnešní doby, povalují se na ulici i roušky. Proč je problém vyhodit odpad do koše nebo ho odnést domů a vhodit do popelnice?

Pomalými krůčky se nám blíží jaro. Všichni se těší na hřejivé sluneční paprsky, na barevnou záplavu kytic v předzahrádkách a já věřím, že si budeme udržovat i čistou ulici.

Hana Haluzová,

ilustrační obrázek Natálie Imrichové

PROCHÁZKY V DOBÁCH LOCKDOWNU

S pár přáteli jsme se před Vánoce domluvili na výšlap okolo dědiny. Jednu adventní sobotu jsme se vydali na pochodák na rozhlednu na Poddvorovsku. Každý si do batůžku zabalil termosku s čajem a nějakou svačinu na cestu. Počasí nám tehdy moc neprálo, bylo pod mrakem, poprchalo a foukal studený vítr. To nás ale neodradilo a dobrodružství jsme podnikli. Bylo mlhavo, takže na rozhledně jsme se pokochali epesním výhledem. Domů jsme se vraceli za tmy a kochali se výhledem na noční Žižkov.

Tenhle způsob „cestování“ se nám zalíbil, a tak jsme se o týden později vydali na další túru – tentokrát o něco dál na bílovský Hradištěk. Opět pano-

valo větrné, mlhavé a chladné počasí, které nás ale nevykolejilo. Naopak by nás překvapilo, kdyby bylo příznivé. Naši výpravu jsme zakončili ve výdejním okýnku na dobré kávě.

Okolo dědiny už nám bylo málo, další týden jsme se vydali na Dolní Moravu. Vyjžděli jsme brzy ráno. Na místě jsme byli okolo 9 hodiny. Teple jsme se oblékli, neboť panovalo opět větrné, mrazivé a mlhavé počasí, na které jsme ostatně už byli zvyklí. Vydali jsme se pěšky skrze prázdnou sjezdovku na stezku v oblacích. Díky mlze jsme však byli v oblacích už na parkovišti. Po náročném výšlapu jsme, zmrzlí na kost, navštívili vyhlídku. Vsadil bych se, že v ten den jsme

byli jedinými návštěvníky, vzhledem k povětrnostním podmínkám. Výhled jako vždy, epesní. Nás ale hřál pocit u srdce, že jsme něco udělali pro své zdraví. Největší zážitek však byla cesta dolů po sjezdovce, celou jsme ji totiž sjeli po zadnici. Výlet jsme zakončili ve výdejním okýnku z místních kaváren na dobré kávě a zákusku.

Poslední výlet, který jsme stihli podniknout, než nám zavřeli okresy, byly Pustevny. Mnohé z Vás nepřekvapí, že když jsme přijeli na místo, panovalo větrné, mrazivé a mlhavé počasí. Okolí bylo jako z pohádky, všude jinovatka, sníh a bílo. Vydali jsme se na procházku ke známé soše Radegasta a ještě dál ke kapli svatého

Cyrila a Metoděje. Při cestě nazpátek se začalo klubat mezi mraky sluníčko a my si tak mohli vychutnat nádherná panoramata Moravskoslezských Beskyd při vynikajícím hamburgeru z výdejního okénka. Konečně jsme se dočkali krásného počasí, možná i trošku chytli horské opálení a plní zážitku se vraceli domů.

Na závěr bych chtěl říct, že jsme dodržovali všechna hygienická opatření a naším cílem bylo si trošku provětrat hlavu na čerstvém vzduchu. Už se těšíme, až to situace znovu dovolí a my vyrazíme za dalším dobrodružstvím. Kam to bude tentokrát a jaké bude počasí?

Radek Zabloudil

MATEŘSKÁ ŠKOLA SLUNÍČKO

Po vánočních prázdninách jsme se všichni těšili do školky. Na děti, na práci s nimi, na ostatní kolegyně. S nejistou situací kolem trvající epidemie si stále více vážíme dnů, kdy můžeme normálně fungovat a pracovat ve školce bez omezení. Po Novém roce jsme se zaměřili na přípravu zvláště předškoláků, zintenzivnili jsme s nimi individuální práci a přípravu na vstup do základní školy. Významně nám pomáhá ve třídě Motýlků s jejich přípravou p. asistentka, která je kvalifikovaná pro učitelství MŠ. Zavedli jsme také nově u předškoláků diagnostiku iSophi, která nám jasně a přehledně nastíní oblasti, na které se máme u jednotlivých dětí zaměřit. Častý problém dělá dětem sluchová analýza – rozklad slov na jednotlivé slabiky nebo písmena, určení začátečního a posledního písmene ve slově, grafická nápodoba, správné držení tužky a pravolevá orientace. S výsledky

diagnostiky jsme seznámili rodiče a dohodli se na další spolupráci. Také v tomto období se nám koronavirus nevyhnul. Tentokrát jsme měli pozitivní zaměstnance i děti a my jsme museli uzavřít naštěstí jen jednu třídu na krátkou dobu. Všechno dobře dopadlo a vrátili jsme se opět do zajetých kolejí. Jen co jsme se vypořádali s novým pokynem k provozu mateřských škol – nošením respirátů ve školce, tak přišlo další nařízení, a to uzavření MŠ od 1. 3. 2021. Pro děti předškolní připravujeme distanční výuku, zasíláme pravidelně jedenkrát týdně rodičům inspirace a pracovní listy, aby s dětmi mohli doma procvičovat. Pro rodiče mladších dětí jsme na webové stránky umístili odkazy, kde se rodiče mohou inspirovat. Odezva byla různá, některé maminky opravdu překvapily, jak se s dětmi na školu připravují, jiné rodiče jsme upozornili, že předškolní vzdělávání je

pro děti povinné stejně jako v základní škole. Nakonec se zapojili do distanční výuky všechny rodiny a za to moc děkuji rodičům a také spolupracujícím p. učitelce Radce Svobodové. Uzavření mateřské školy jsme také využili k revizi stávajícího Školního vzdělávacího programu a k tvorbě nového. A protože žijeme v krásné klidné vesnici, chtěli bychom jej směřovat k vytváření pozitivního vztahu k tomuto životu v souznění s místními lidovými tradicemi.

Vážené spoluobčane za všechny z MŠ Sluníčko Vám přeji klidné jaro a hlavně pevné zdraví

Veselá Zdeňka, ředitelka MŠ

ROZHovor s ŘEDITELEM ŠKOLY

Přemýšlel jsem, co bych do tohoto čísla Žižkovského zpravodaje napsal. Klasický život školy tak, jak ho známe, se totiž zastavil. Děti jsou doma na distanční výuce. Snažíme se jim ale přesto zpříjemnit tuto zvláštní dobu projekty, které mohou být zrealizovány. Například tělovýchovnými výzvami, Putováním s tajenkou, projektem Dopis pro babičku a dědečka a dalšími. Dnes přikládám tedy rozhovor, který jsem si chystal pro televizní vysílání, jež se u nás natáčelo. Myslím, že jsem tam řekl vše, co mě v tuto dobu trápí, ale i těší.

Jak byste zhodnotil rok 2020 pohledem zaměstnance ve školství?

Z pohledu zaměstnance školy? Asi jedním slovem – šok. Ve školství pracuji již třicet let, zažil jsem různé věci, ale nikdy by mě nenapadlo, že se může přihodit to, co se přihodilo. Že bude škola tak dlouho zavřená a budeme muset řešit takové problémy. Měli jsme naplánováno spoustu věcí, nakonec se téměř vše rušilo, škola byla bez dětí.

Jak jste reagovali na nově zavedená opatření?

Snažili jsme se reagovat co nejdříve, abychom alespoň rodiče ušetřili nejistoty. Ale zabránit se tomuto pocitu nemohlo. Já osobně mám tento pocit neustále. Při první distanční

výuce, na jaře, bylo vše nové, nevěděli jsme ještě, jak přesně s dětmi pracovat. Nyní jsme již poučení a myslím, že změnu pocítili děti i rodiče. Zavedením jednotné platformy pro výuku online výuky přes zadávání domácích práce, stanovení pevného rozvrhu a jiných věcí. Samozřejmě se člověk nezavděčí všem. Někomu se zdá online hodin málo, někomu hodně. Tak to prostě je, ale snažili jsme se dodržet doporučení MŠMT.

Co vám nejvíce vadilo a vadí na opatřeních?

Nejvíce mi vadila rychlost zavádění, někdy i ze dne na den. To se nyní trochu zlepšilo, ale prostě mi chybí ve

škole děti. Chápu, že se situace vyvíjí, ale k celkovému uklidnění asi nepřispějí neustálá prohlášení různých politiků, která se tak liší. Nebudu se tady zaplétat do jejich politiky, jak jsem řekl, nejsem odborník.

Jak pandemie ovlivnila chod školy?

Velmi, klasický chod školy se prakticky zastavil. Celý plán na školní rok se zboril, akce, které zejména děti na naší škole oceňovaly, se ruší. Nevíme, co bude dál, co bude do konce roku. Nejhorší je opravdu ta nejistota a absence osobního kontaktu dětí a učitelů.

Jak výzvy pandemie zvládli učitelé? Jak bylo náročné přizpůsobit se novým podmínkám a online výuce?

Zde bych chtěl hlavně všem učitelům naší školy poděkovat za jejich opravdu nelehkou práci. Během chvilky se museli naučit pracovat s výpočetní technikou tak, jak nebyli zvyklí. Obdivuji, jak zodpovědně ke všemu přistoupili. Je vidět, že jsme jako škola dobrý kolektiv a držíme při sobě. To se opravdu ukáže zejména v takových krizových situacích. Ale když slyším některé rodiče mluvit o tom, jak mají vlastně učitelé a děti prázdniny, že nic nedělají, tak se musím rozčlít. Z vlastní zkušenosti vím, že je online hodina těžká jak na přípravu, tak na realizaci. A pokud berou vše učitel i žák poctivě,

tak je to opravdu hodně vyčerpávající pro všechny, včetně rodičů.

Jak náročná je distanční výuka na ICT vybavení?

Distanční výuka je náročná nejen na vybavení výpočetní technikou, ale i na dobré připojení, které se neseká. Zde musím říci, že se rodiče našich dětí snažili a snaží, mnohé dostaly pod vánoční stromeček notebooky. Jako škola jsme mohli díky dotacím zapůjčit některým rodinám nové notebooky a tablety. Také jsem se snažil zajistit bezplatné připojení.

Jak pandemie ovlivnila vztahy učitele a rodiče?

Troufám si říci, že jsme již před pandemií měli velmi dobré vztahy. Snažím se, aby byla naše škola rodinná, aby rodiče mohli kdykoliv přijít a řešit svůj problém, aby se prostě všichni u nás cítili dobře. Je jasné, že nikdy se člověk nezavdělčí všem, že byly i problémy, které jsme řešili, ale těch pozitivních ohlasů bylo více a já jsem za to opravdu moc rád. Děkuji rodičům za trpělivost a pomoc. V souvislosti s tím musím také poděkovat za příkladnou spolupráci s obecním úřadem a mateřskou školou.

Jak vnímají situaci děti?

Jednoduše, chtějí se vrátit a to je na tom to nejlepší.

Jaké jste vyzorovali klady, a naopak zápory online výuky?

Klady, no asi to, že se děti učí více samostatnosti, více pracovat s informacemi, vyhledávat.

Zápory? Možná to, že se dá za mnohé věci lépe schovat, nemůže se více vysvětlovat, individuálně pracovat, pracovat s chybou. Zejména malé děti u počítače se po chvíli přestanou soustředit. Naopak někteří starší se snaží výuku obejít, neplnit své úkoly a vymlouvají se někdy na různé technické věci.

Jak online výuku vnímají rodiče?

Je to různé, děláme si i průzkum mezi rodiči, momentálně připravujeme další. Chceme vědět, jak vše vnímají oni. Pravdou ale je, že je to vždy rozdílné. Některým se zdá práce mnoho, některým málo online hodin. Spoustu rodičů ale dokáže ocenit velkou snahu školy. Pravdou je, že děti mají například na 2. stupni v průměru 3 online hodiny denně. I z doporučení MŠMT je to dostatečné množství. Součástí distanční výuky totiž nejsou jen online hodiny, ale i samostatná práce, kterou děti dostávají na celý týden. Vzhledem k tomu, že situace opravdu trvá velmi dlouho, je vidět na dětech, že se na online hodinách nesusoustředí, nevydrží delší dobu vnímat a jen si to povinně „odsedí“. Jak říkám, není to ničím vina, je to již prostě dlouho, ale nesouhlasím s tím, že je velký počet online hodin záchranou. Věřme, že se situace zlepší a my opět všechny žáky uvítáme ve škole na klasické výuce.

Jakým způsobem škola pomáhá/informuje děti a jejich rodiče o neustálých změnách?

Snažíme se rodiče i děti informovat jak je to jen možné. Posílám rodičům pravidelnou měsíční zprávu ze života školy, zprávy přes školní systém Edookit. Učitelé mají někteří dokonce zřízeny své skupiny dětí na messengeru a jiných platformách.

Zvažujete distanční výuku využívat i po skončení opatření?

Distanční výuku, jako takovou, opravdu využívat neplánujeme. Snad to nebude potřeba. Ale je pravdou, že online kontakty a výuka se může individuálně využít například s dětmi, které budou delší dobu nemocné. V tom určitě vidím přínos.

Co vám kovidová doba vzala a co vám dala?

Co mi dala? No, to musím hodně přemýšlet. Nové možnosti výuky, nové nápady. Radost z toho, že dětem chybíme, že jim škola chybí. To je milé zjištění. Také mi ukázala, že mám svou práci rád, že mi chybí děti a naše klasická škola. Vidím, jak se všichni ve škole snaží, aby děti tuto dobu překonaly. Jednoduše mi tato divná doba ukázala, že u nás táhneme za jeden provaz, a to je asi to nejdůležitější.

Co mi vzala? Klid, jistotu, žáky a tradice.

Mgr. Miloslav Sova, řš

MILÁ BABIČKO A DĚDEČKU...

Tak Základní škola v Moravském Žižkově nazvala projekt, který měl za cíl propojit svět dětí a seniorů. Obzvláště v této době zažívají tyto dvě skupiny největší sociální distanc. S ohledem na zdravotní rizika není možné osobní setkání, a tak jsme dětem nabídli možnost napsat dopis babičce nebo dědečkovi z Domova pro seniory ve Velkých Bílovicích, a tím jim zpříjemnit dlouhé měsíce, které musí trávit o samotě. Děti ze 3. třídy se toho skvěle chopily a napsaly opravdu krásné dopisy. Za to jim patří velké poděkování. Jistě budou mít radost nejen z hodnocení od paní učitelky, ale především z toho, že tím udělaly někomu radost. Spolupráce s Domovem seniorů bude dlouhodobá a věříme, že bude pro obě strany obohacením.

ŠKOLNÍ PRÁCE, D. TETUR, 5. ROČNÍK - JARO

Jaro

Jak poznám příchod jara? Každé ráno, když se probudím, slyším cvrkání ptáčků. A hned mám lepší náladu. S jeho příchodem odcházejí zima a chladné počasí. Na zahrádkách se sněhové pokrývky vyklubují sněženky a petulky. Zanedlouho se k nim přidávají další květiny. Zahradky jsou po dlouhé době čím dál tím hezky barevné. Pro zvířátka je jaro radostné období. Rodí se jim mláďátka. Po louce pobíhají savičky, koloušci, bažanti. S příchodem jara jsou spojené svátky - Velikonoce. Přesně se pomlázky, barví vajíčka, pění se beránek. Jaro mám rád, protože můžu být s kamarády dlouho venku.

Fotogalerie

Podvečer na Žižkovském rybníku

Mateřská škola Sluníčko

Návrh nové kuchyně pro školu a školku

Žižkovjáci a Radegast

*Základní škola - soutěž žákovského senátu
ve stavění sněhuláků*

Základní škola - Zimní vycházka 2. ročník

Vydavatel: Obecní úřad Moravský Žižkov
Adresa redakce: Obecní úřad v Moravském Žižkově, Za Školou 555, 691 01
Odpovědný redaktor: Mgr. Miloslav Sova
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz, tel.: 518 367 450, 608 709 602
Povoleno: OÚ Břeclav pod registračním znakem MK ČR E 11626